

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 33.

WE SRZODĘ DNIA 25. KWIETNIA 1798.

Z Wiednia d. 18. Kwietnia.

Stosownie do wyszłego od rządu niższej Austrii pod d. 26 marca rozporządzenia, obchodzono tu wczoraj rocznicę pospolitego ruszenia tak w mieście, na przedmieściach, iako też po wsiach uroczystem nabożeństwem, na którym znajdowali się ochotnicy w przepisany porządek, z odebranymi medalami, i porówili świętą przysięgę zachowania swej religii, oyczyzny i niezłamaney wiary dla najlepszego swego monarchy przed ołtarzem Najwyższego. W mieście w kościele S. Szczepana było kazanie z wystawieniem &c. w przytomności rządu wyższej Austrii, akademii i magistratu. Umundurowane korpusa tużyszych mieszczan paradowały na placu przed kościołem. Cesarz Jmć i Cesarzowa, wraz z Arcy Książkami i Arcy Książkami zaszczytli tę uroczystość przytomnością swoją, i byli tam i nazad wychodząc od licznie zebranego ludu, największymi radościami i okrzykami okryci. Chociaż przy tak wielkim tłumie ludu najwyższą uniesione-

go radością, nie był dzień ten najmniejszą niedorzecznością zmieszany, co jest dowodem naczynego przywiązania ludu do swego monarchy.

D. 13 t. m. w wieczor nadspodziewanie wywieszona publicznie trzech kolorowa wielka chorągiew w domu ambasadora Francuzkiego, była od ludu iako niezwyklayna rzecz, za znak alarmu uważana; wprawila lud w niespokojność i ściągnęła na dom, w którym ambasador mieszkał nieiakiem nieprzyzwoitości; ale użyte dogodne środki i posłuszeństwo wszystkich mieszkańców, nie tylko ze dalszym nieprzyzwoitości krokom zapobiegły, ale w krotce spokojność zupełną przywróciły. Z tym wszystkim ambasador uznał za rzecz dobrą w niedzielę dnia 15 t. m. udać się z całą swoją świtą do Rasztatu w podróż.

Z Włoch d. 4. Kwietnia.

Weszła do portu della Spezzia Francuzka flotta opuściła go d. 15 marca i udała się ku Tulonowi.

D. 26 marca generał Berthier powró-

cił z Genui do Medyolanu nazad, a d. 28 jenerał Mafseną przybył do Genui. Do tego ostatniego miasta, iako też do S. Pier d'Arena przybywają co dzień Francuzkie woyska, które na przygotowane tam o kręty potrosze bywają ambarkowane.

W Marchii Ankońskiej pomnażają się jeszcze zawsze Francuzkie i Cysalpińskie woyska, których liczbę na 35,000 ludzi już podają.

Z Rzymu piszą pod d. 31 marca, że ci, którzy nowego porządku rzeczy nie lubią, doznają ciągle nie miłego losu, że kardynałowie, którzy najprzód do Civitavechia zaprowadzeni byli, teraz na zawsze zrzeczypospolitey Rzymskiej są wygnani, że przykry ten los wielu także wyższych dawniej urzędników dotknął, że do 4000 świeckich i zakonnych Xży odebrali rozkaz opuszczenia w 3 dniach Rzymu, a w 8 dniach kraioy rzeczypospolitey Rzymskiej; ci zaś, którzy się pozostali, są wielkimi podatkami ucisnieni.

Stosownie do rozkazu dyrektoryatu Francuzkiego, zapowiedziano znaydującym się w Rzymie tych mocarstw ministrom, które rzeczypospolitey Rzymskiej jeszcze nie uznały, żeby się z Rzymu oddalili. Względem ministra Neapolitańskiego daleko ostrzeż postąpiono, bo w 3 godzinach wyiechać musiał i papiery jego zabezpieczowano.

Obywatel Guistiniani jest ambasadorem rzeczypospolitey Rzymskiej przy Francuzkim dyrektoryacie mianowany, i d. 25 marca już do Paryża odiechał.

W Korfu tak nazwanym departamencie Corcyra, wyszła d. 22 lutego do tamtejszych mieszkańców od jenerała komenderującego na wyspach Jońskich i E-

geiskich odezwa, z której pokazuje się, że tam wielkie nieukontentowania panowały i różne trwożliwe wieści rozpuszczono. Mówi w niej szczególniej o rozpuszczonych wieściach, iakoby Francuzi iedynie do obalenia religii, zabrania armat, zrabowania tej wyspy przybyli, i onę potym swemu losowi zostawić chcieli. Przyrzeka z swej strony, że religia i Xża stanowić będąc 30 armat wywiezione były, a 480 z potrzebną amunicją do obrony forticy pozostały się, i że prócz tego na innych wyspach zostaje się 600 armat, i wszystkie do uzbroienia flotyli potrzeby. Flotta mowi daley, wyszła iedynie do działania z innemi Francuzkimi flottami przeciw Anglii i dla przywrocenia wolności morzow, &c.

Z Hagi d. 3. Kwietnia.

Dekret nakazujący wszystkim członkom bywszego rządu od roku 1787, zostać się w miastach i dystryktach, w którym mieszkają, i nie rozrządzać swemi dobrami, wszędzie największe sprawić wrażenie, i każdy z pomienionych osób wraca do swego miejsca mieszkania, bojąc się aby nie był aresztowany. Ustawa ta, wprzód dotknie naszych emigrantow, i to dopiero po przyjęciu konstytucyi.

Posel nasz w Paryżu obywatel Meyer przybył tu za urlopem. Obywatel Blauw, który do Wiednia idzie, będzie tym czasem nasze w Paryżu utrzymywał interesy. Duński minister P. Schubart poiechał w tych dniach na miejsce swego przeznaczenia do Hiszpanii.

Z Hagi d. 10. Kwietnia.

Minister nasz Meyer, który z Paryża powrócił, idzie w charakterze posła naszej

rzeczypospolitey do Madrytu, na miejsce obywatela Valkenaer, który o odwołanie siebie prosił i otrzymał. Rozumią, że odmiana w Hiszpańskim ministerium, z którego Xzę Pokoju na jego żądanie uwolnionym został, miała wpływ do mianowania nowego do Hiszpanii posła. Gdy obywatel Blauw już z Paryża na miejsce swego przeznaczenia wyjechał, podobno nasz minister zagranicznych związków obywatel Buys z obywatelem Dedem, który z Sztokolmu odwołany został, do Paryża się udadzą. Ostatni jest Batawskim ministrem przy rzeczypospolitey Cysalpińskiej mianowany, ale zabawi się trochę w Paryżu. Mówią także o wysłaniu Batawskiego ministra do Rasztadt. Nowa konstytucya już jest drukowana i 118 stron in 8vo w sobie zawiera.

Z Bruxelli d. 5. Kwietnia.

Wzdłuż kanału Bruxelskiego i przytym mieście wzięto ludzi wszystkich prowadzących statki i wiele koni w rekwizycyą, dla przeprowadzenia zabranych statków do Antwerpii. Każdy statek tak jest urządzony, że może wziąć na siebie piechotę, jazdę i armaty. Jak tylko wszystkie statki w jedno miejsce zgromadzone będą, odprowadzą ich wojenne okręty do Dunkierki i Kale. Przy Dunkierce założono oboz z 25,000 ludzi. Anglikom w Ostendzie i Nieuport osiadłym iak naysurowiej zakazano, żeby z swych domów nie wychodzili, i nawet Amerykański konsul, rodem Anglik nie jest od tego wyjęty.

Z Wetzlar d. 5. Kwietnia.

Liczba woysk Francuzkich coraz bardziej powiększa się na prawym brzegu Renu, a nadewszystko w Wetterawii. Znayduie się tu wielu officyerow artylleryi

i indzynieryi, którzy rysują karty okolic położonych wzdłuż Lany. Woyska blokujące fortecę Ehrenbreitstein pozawczoray znacznie wzmocnione zostały i wszystkie wsi w okolicach tej fortecy leżące są niemi napełnione. Oddział woysk Francuzkich, który w dniach tych wyszedł z Moguncyi zbliżył się do Höchst, i mówi, że jenerał Hatri przeniesie swoją główną kwaterę z Moguncyi do tego miasta. Listy z lewego brzegu Renu donoszą o blizkiej sprzedaży dóbr narodowych w czterech departamentach Renu. Listy z Augszpurga pod dniem 4 donosiły, że w Rzymie i całym kraiu rzeczypospolitey Rzymskiej wielki bunt wybuchnąć miało, w którym więcey 6000 ludzi zginąć miało; lecz późniejsze z tego miasta listy, żadney o tej wiadomości nie czynią wzmianki.

Z Moguncyi 31. Marca.

Spodziewano się od nieciakiego już czasu, że kommissarz rządowy Rudler do kolonii poedzie; ale w tym momencie upewniali, że do Paryża udać się ma, dla okazania dyrektoryatowi wykonawczemu planow tyczących się naszego kraiu. Wczoray 3 bataliony woysk Francuzkich poszły ieszcze na prawy brzeg Renu. Upewniali także, że jenerał Hatri odebrał rozkaz wysypania bateryy w wielu miejscach na brzegach Niddy.

Z Berna d. 2. Kwietnia.

Kontyniensa naszych sprzymierzeńcow opuścili nas na dniu 3 marca, wyiąwszy dwa bataliony kantonu Zurich, które d. 5 pod Bernem kapitulowały. Porazka ta rozgniewała woyska nasze, ale ich nie zniechęciła, i Francuzi oddają im sprawiedliwość, że waleczyły z wielką odwagą; lecz rozproszone od przewyższającej

Francuzow siły, cofnęły się nakoniec w nieporządku. Nieposłuszeństwo względem swych naczelników, iakie okazało się już było w nocy z dnia 3 na 4ty do naywyższego doszło stopnia w dniach 5 i 6: jenerał Erlach opuszczony od swoiey świty uśiuiąc połączyć uciekających na drodze prowadzącey do Thun, został nielitościwie, podług niektórych rapportow od włościan, a podług innych od samychże uciekających zabity. Młody ieden officyer od artylleryi nazwiskiem Graffenried, który go nieopuścił i służący jenerała ciężko od ciosow szabli ranieni byli. Od tego momentu nie było więcej weyska Berneńskiego, a kraj woli zwycięzcy zostawiony został. Oprócz niektórych drożności w dniach pierwszych popełnionych Francuzi naywiększą zachowują karność i wszyscy iednomyślnie oddają im tę sprawiedliwość. Z tym wszystkim kraj będąc obowiązany żywić armią francuzką, która w tym ieszcze momencie wynosi 25 tysięcy ludzi, czuje wielki żąd ciężar, i iedyną go sobie nadzieją słodzi, że od momentu postanowienia nowey rzeczypo-spolitey Francuzi opuszczą Szwaycaryą. Tym czasem jenerał Schauenbourg żądał od Muncypalności Berneńskiej przez swoją pod dniem 29 marca depeszę w sposobie kontrybucyi wojenney następujących przedmiotow: 6000 centna: zboża, 3500 centna: owsa, 13,000 siana, 12,000 centna słomy, 12,000 centnarow soli, 10,000 kwart wina, 3000 kwart gorzałki, 2500 kwart octu, 200 sążni drzewa, 10,000 par trzewikow, 10,000 par pończoch, 10,000 koszul, 200 wołow ważących po 5 centna:, 150 kwart ryżu, 200,000 liwrow Berneńskich (albo 300,000 liwr: Francuzkich) w gotowiznie

maiących się zapłacić aż do dnia 2 kwietnia, które od familii bywszych rządcow Berneńskich wybrane będą.

Nędza bardzo iest wielka w okolicach naszych: 500 liczą familii, których domy są zruynowane, i one przymuszone błąkać się około miasta bez żywności i odzienia; starają się ich wspomóc ile tylko można, ale sposobow brakuie. (*Gazeta Wodeyska.*)

Z Konstantynopola d. 25. Lutego.

Przechod woysk Azyatyckich przez naszą stolicę dotąd iest wręsty. Czynności w arsenale z tą samą odbywają się usilnością i zgromadzają znaczną liczbę ammunicyi wojennych dla eskadry, która nie bawnie wyść ma na morze. Ważność i obszerność wszystkich tych środków dosyć iasno okazuje, że ich celem nie samo iest zniszczenie Pasman Oglu i iego stronników. Woyska tego buntownika nie wystawiają więcej przeciw atakom woysk rządu, tylko pomieszanie i niechęć, i można powiedzieć, że bunt ten bliski iest swego końca. Na dniu 10 przybyło ieszcze do Konstantynopola pięciu Tatarow wysłanych z Sophii od baszy Romelii z 5 worami pełnemi głów; oczekują tu tak: że iednego z pierwszych officyerow Pasman Oglu, który z całą swoją familią wpadł w ręce baszy Romelii. — Dnia 11 przybył tu i chokadar i ieden Tatar z głową Kiaya Ibraima baszy rządcy Akiska w Azyi, któremu za sekretne porozumiewanie się z Pasman Oglu głowę ucięto, lub przynajmniej taki pozor temu surowości czynowi nadano. Derebey Akiska nazwanego Mustafa bey z tey samey przyczyny taki sam los potkał.

Z Paryża d. 5. Kwietnia.

Drisieyszy Redaktor mieści w sobie
co następuje:

"Przybyły dziś nadzwyczajny kuryer z Madrytu, przywiozł wiadomość, że Xzę Pokoju d. 8. germinał (23 marca) złożył swoy urząd pierwszego ministra i majora w gwardyi królewskiej. Król przyjął to wszystko z pochwalnym dekretem dla niego, i na jego miejsce mianował P. Saavedra pierwszym ministrem, a margrabiego Ruchena majorem w gwardyi.

Królowa Hiszpańska, mówi Poultier w wczorayszym swoim dzienniku, odmieniła już także swego prywatnego sekretarza; urząd, który dotąd Xzę Pokoju z wielką zaletą odbywał. Franciszek Saavedra otrzymał także ważny ten urząd.

Od niejakiego czasu mówi tenże Poultier; napotymano w Madrycie na ulicach dworu i teatrze dwie osoby szczególniejszego ukladu, i nadzwyczajną grające rolę. Jedna z nich nazywała się Xciem Cienicy, synem znanego Xpicia de la Yanguzon. Raz używał on mondaru Angielskiego, drugi raz z kolorowey kokardy, wnet grał zabitego ryalistę, wnet znowu przesadzonego demokraty rolę. Nie dawno udał się za utrzymującego ścisłą korespondencyą z Francuzkim dyrektoryatem, wysyłał kuryerów i udawał tajemnego tego wystawca. Druga osoba jest pewny Segui, rodem z Mahon i wczasy ostatni wojny był jako szpieg Angielski z Hiszpanii wygnany. Człowiek ten wagarzony w Hiszpanii, prowadził tam największy zbytek; umiał sobie przystęp do Xcia Pokoju i do kancelaryi zrobić, i udat się za komisarza rządu Francuzkiego. Publicznie posil narodową szarfę i

udawał, że ma zlecenie negocjowania o Portugalią; wystawiał przed Hiszpańskim rządem na urzędach będące osoby na niebezpieczeństwo, malując ich, że wszystko za pieniądze robią. Urażony ambasador Francuzki, obywatel Truguet, na taką bezczelność, żądał aby obydwóch tych ludzi z Madrytu wypędzono. Niemasz podobieństwa, żeby oni jakie zlecenia od rządu mieli; ale jedynie od pewney kompanii wystani byli, dla wyszpiegowania wiele millionow od Portugalii żądano &c.

Niektóre pisma mówią, że kongres w Rasztadt ociąga się umyślnie z zawarciem ostatecznego pokoju, czekając iak się wyprawa przeciw Anglii uda.

Poultier przywodzi w swoim dzienniku wydrzyżnienie zrobione w Anglii na pieśń Francuzką na wylądowanie napisaną. "Anglicy niewiedzą, (dodaie) że wylądowanie do Anglii jest tylko wstępem do ważniejszego działania, które w dziejach świata epokę stanowić będzie.

Przez całkowitą tylko ruinę Angielskiej siły w Indyach, mówi obywatel Barbon-Royer w Redaktorze, można jedynie Anglię upokorzyć. Poki Anglia bogactwa Bengalu &c. posiada, będzie intrygowata &c. Przeciwno źródłom więc Angielskich bogactw, potrzeba nasze siły obrocić; Europa i Azja muszą być razem atakowane; Indye muszą mieć czerwone morze uwolnione. &c.

Inny dziennik mówi w tej mierze: "Niewiemy co myśleć o ułożoney wyprawie przeciw Egipcowi, za pozwoleniem nawet W. Sultana, którego tym sposobem uwolniemy od niedołączonych baszow i zabezpieczemy resztę jego krajow. Niewiemy jakim sposobem zrobiono sobie na-

dzieię, do zbliżenia się do Indyów, i tam atakowania siły Angielskiej. Niewiemy jaki jest zamiar podróży 50 uczonych, których rząd z wielu narzędziami różnego gatunku, najwyszukiwanie i w dalekie wysłał przeznaczenie, które zdać się przed niemi samemi nawet ukrywać. Niewiemy dla czego jednych z Tulonu, drugich z Bordeaux wysłał. Ale wiemy, że się wszędzie głowy natężają, że projekta, na projekta następują, i nauczyliśmy się wierzyć, że nawet najsłabszych i nadzwyczajnych na pozor układów nie potrzeba między urojenia kłaść. „

W portach naszych nad kanałem &c. zakazano, żeby więcej nie świcono w wieżach portowych, ponieważ to tylko Anglikom za znak i punkt ziednoczenia się służyło.

Minister wewnętrzny wydał do administracyi środkowych okolic, w którym obywateli do prowadzenia i korzystania z handlu, z zdobytymi na Wenetach wyspami zachęca. Departamenta Corcyr, Egejskiego morza i Itaki, mówi w nim, wydają oliwę, sol, bawełnę, muskatelowe wino &c., które z pożytkiem za Francuzkie płody mogłyby być zamienione. W departamencie Itaki 200 okrętów były zatrudnione handlem na czarne morze, do Wenecyi i Liwornu. Południowa Francya może z pożytkiem w te okolice prowadzić handel. Broń, &c. nie może sam być w tym czasie prowadzona, ponieważ by ją z tamtąd w obce kraje brano. „ (Tu kładzie minister listę towarów, które z tych wysp prowadzone były.)

Miasto St. Etienne jest w stanie oblężenia ogłoszone, ponieważ się tam wiele zbrodni i gwałtów działo, i wiele człon-

ków kompanii zwanej Jezusa tam się przechowywało.

Szefowie Brygady Ruby i Suchet oświadczyli teraz, że zamiast 800 kobiet, jak ogłoszono, z tylko w potyczkach z Szawycarami zginęły.

Generał adiutant Jarry odebrał od rządu zlecenie sekretnego poselstwa i 2400 liw: zaraz na to wziął; ale gdy odebrałszy pieniądze dotąd nie pojechał, został aresztowany.

Przy nowej rewizyi znaleziono tu wiele Angielskich towarów, a między innymi u żyda Fernandes, u kupca Niemca Schefflein &c.

W radzie 500 proponował Audouin, że wszystkie teatra i dramatyczne sztuki do autorów i do ich sukcesorów na dziesięć lat należą, i że nikt takowego dzieła poki autor żyje bez jego pozwolenia prezentować nie może. W dziesięć lat po śmierci autora, przychód, który na niego z reprezentacyi przypada, będzie do kasy teatru oddany. Nic jeszcze względem tego nie rzeszono.

W Marsylii aresztowano blisko 200 podejrzanym osób.

Dyrektoryat wydał nowy wyrok, w którym jak najsurowiej nakazuje, republikanckiego kalendarza używać. Kommissarze po departamentach, mają audyencye na dekady &c. wyznaczać.

Tu aresztowano kupca Roux, u którego oprócz wielu Angielskich towarów, korespondencyą z Anglią odkryto, w której obowiązał się, za pewną sumę w prowadzić do Francyi emigrantów na zad.

Proponowano w radzie 500, żeby na pamiątkę uwolnienia murzynów, co rok po- stanowić święto w St. Domingo.

Papież spaceruje często w Sienie, czy- ni modlitwy w kościołach i daje błogosła- wienstwo. Arcybiskup kardynał Lorenza- na pojechał do niego.

Dyrektoryat Cysalpiński nie w nayle- pszym ma być z W. X. Toskańskim zgodzie.

W Genewie partya Angielska zmaza- ła wiszącą na domie ministra naszego Des- pertes trzech kolorową chorągiew inkau- stem, za którą obrazę nastąpiło dostate- czne zadosyć uczynienie.

W wielu departamentach obrano by- wsze członki konwencyi a między innemi Dubois Crancé, na elektorow. W wielu powstały także kłotnie, i musiano się do- cijała prawodawczego udać; jednak pa- tryoci wszędzie mają przewagę.

Obywatel Poissans został kommissa- rzem dyrektoryatu w nowych nad Renem departamentach, dla urządzenia przy oby- watelu Rudler rejestrowania i stęplow o- płaty i wszystkiego co się administracyi dobr narodowych dotyczy. — Archiwista Camus i jenerał Montesquiou zostali z pier- wiastkowych tutejszych zgromadzeń wy- łączeni; pierwszy nawet był znieważo- ny.

Z Londynu d. 3. Kwietnia,

Sobotnia dworska gazeta mieści w so- bie list lorda St. Vincent pod d. 21 lutego z okrętu Ville de Paris, w którym donosi, że nasza brygantyna Papillon od 18 armat nie daleko kapu Finister, Francuzkiego kor- sarza Antoin od 16 armat i 70 ludzi zabra- ła. Taż sama gazeta donosi i o innych zaborach, ale najważniejsze są 9 zabra- nych okrętów z żywnością dla Francuz- kiej marynarki przeznaczonych.

Jeniec Francuzki kapitan Bergeret,

który za P. Sidney Smith miał być wymie- niony, powrócił tu nazad nie będąc od Francuzkiego rządu przyjęty.

Do Irlandyi 5 jeszcze regimentow An- gielskiej piechoty zaambarkowano. D. 24 marca 9 wozow przywieziono znowu wię- zniow stanu. — Na złapanie Crozfield, któ- ry miał się do Niemiec schronić, wyzna- czono 200 f. szt. nadgrody.

W Irlandyi panują ciągle anarchia, rozboje, gwałty i mordy. W Naas sta- wiono niedawno 136 osób przed sąd, któ- re za insurrekcyą, bunt i zbrodnię przeciw krajowi aresztowane były; niektórych z nich skazano zaraz na śmierć. Między nie- mi znajduje się wiele majątnych i wyso- kiego rodu osob, jak na przykład młody człowiek P. Taase mający w hrabstwie Rousmmon 2000 f. szt. rocznego dochodu. — Około Colchester stoi teraz 30,000 woj- ska, a dla 15,000 jeszcze zapisane są kwa- tery.

Bill uchwalający Xznie Würtember- skiej roczną pensyą był po trzeci raz w Ir- landzkim parlamencie czytany. — Ostatnią pocztą odebrane z Lizbony listy zapewnia- ją, że z powodu czynionych od Hiszpaniń w przechodzie woysk Francuzkich trudno- ści, cokolwiek się tamtejsze poprawiły interelsa, i mają nadzieję, że jeszcze przy- dzie do pokoju. Pogłoska jakoby już zro- biony, był iest zawczesna jeszcze.

P. Pitt proponował wczoray parlamen- towi przedanie więcej daiąsemu ziem- skich tax, dla zastąpienia tego rocznych wydatkow.

Z Raszttadt d. 5. Kwietnia,

Nota deputacyi Rzeszy o której do- nieśliśmy, wczoray w wieczor ministrowi

pełnomocnemu Cesarowskiemu oddana została. Oto jest iey treść:

Deputacya Rzeszy mniemała że najsłabszym i najprzyzwoitszym do zawarcia pokoju krokiem, było ugodzenie się poprzedniczo, przed przysięciem do roztrząsania innych artykułów pokoju, o wszystkim co ustanowić potrzeba było do oznaczenia przysiętych granic między obydwoma narodami. Ale gdy legacya Francuzka w ostatniej nocy swojej pod dniem 27 marca (7 Germinal) oświadczyła, że już odpowiedziała na propozycyę deputacyi, i że nie może się wdać w żadną dalszą względem tego przedmiotu negocyacyą, przed oświadczeniem deputacyi, że zezwala na proponowany wynagrodzeń sposób; że bez takowego oświadczenia dzieło pacyfikacyi ukończone bydzby nie mogło, ale że w następnych negocyacyach zatrudni się wszystkim, co tylko będzie sprawiedliwego i zgodnego z wspólnym interesem obydwóch narodów. Stosownie zatem do tego, deputacya Rzeszy dla przyspieszenia momentu tych negocyacyi i ostateczney pacyfikacyi widzi się bydzby zmuszoną do zezwolenia na żądane wynagrodzenie przez sposób sekularyzacyi, szkód, które ustąpienie lewego brzegu Renu pociągnęło za sobą, i otworzenia nowych negocyacyi względem tego przedmiotu; z tym jednak ostrzeżeniem, że nie inaczej do tych negocyacyi przystąpi tylko, z wszelkimi środkami, ostrożnościami, i warunkami potrzebnymi równie do utrzymania konstytucyi Rzeszy Niemieckiej pod wszelkimi względami, iak i do ustanowienia i utwierdzenia szczęścia państw, członków i poddanych Rzeszy, które się na niej

zasadza. Alako w ustanowieniu każdego wynagrodzenia najszczegulniey oznaczyć potrzeba wielkość straty, deputacya Rzeszy spodziewa się, że legacya Francuzka da dokładną i dobrowolną na trzy poprzednicze, w nocy dnia 11 marca wyrażone punkta odpowiedź, i że żadney także nie uczyni trudności do oświadczenia się względem 18 artykułów, które iey pod dniem 3 Marca podane zostały. Deputacya rozumiejąc się bydzby zbliżoną przez wszystkie sposoby do zawarcia ostatecznego pokoju, spodziewa się, że nakoniec rząd Francuzki uczyni zadość iey żądaniom, cofając wprzód woyska znajdujące się jeszcze w wielkiej liczbie na prawym brzegu Renu, aby tym sposobem położyć koniec uciążliwościom, które nie szczęśliwych uciskają mieszkańców.

Miasta Rzeszy w Szwabii przysłały tu 4 deputowanych którzy pozawczoray przed deputacyą udowodnili swoje pełnomocnictwo; mają oni zlecenie żądać utrzymania ich konstytucyi i niepodległości.

Hrabia Fersen od dni 8 znajduje się w Karlsruhe, skąd wnoszą, że nie powróci tu więcej. Oczekują tu także ministra Króla Jmć Sardyńskiego.

Z Kolonii d. 5. Kwietnia.

Obywatel Rudler kommissarz rządowy wczoray w południe przybył do Bonn i kilka tylko zabawiwszy godzin odjechał zaraz do Moguncyi. Administracya środkowa departamentu Roer wyrokiem swoim pod dniem 2 wydanym zabrania czynienia procesyi za kościołem, tudzież wystawiania wszelkich znaków religii, procz miejsc na odbywanie obrządków przeznaczonych.

D O D A T E K

D O N^{ro}. 33.

GAZETY KRAKOWSKIEY

WE SRZODĘ DNIA 25 KWIETNIA 1798.

Z Warszawy d. 10. Kwietnia.

Gdy w obwieszczeniu pod daniem 22 Januاری roku bieżącego do wierzącyeli Nayaśnniejszego Króla Jmci Stanisława Augusta względem weryfikacyi ich pretensyi do tegoż mianych, przez wspólną Nayaśnniejszich trzech dworów kommissyą wydanym, termina do stawienia się tymże podług porządku ich zapisania od Nru 1 do 120 ciągle w dniach od 19 marca do 30 kwietnia roku bieżącego następnie przepisane zostały; co się teraz aktualnie exekwuje, do stawienia się zaś tymże wierzącyeliom od Nru 121 zapisanym, następujące termina są wyznaczone, to jest:

Dzień 1 maja podług kalendarza Rzym- skiego, roku bieżącego dla wierzy- cieli od Nru. 121 aż do 134 wciąż wpisany.		Dzień 4	Junii od Nru 331 i 610
		5	detto od Nru 332 do 354
		6	detto od Nru 355 — —
		11	detto od Nru 356 do 374
Dzień 8 maja dla tychże od Nru 133 do 148		12	detto od Nru 375 do 386
7	detto od Nru 149 do 164	18	detto od Nru 387 do 400
8	detto od Nru 165 do 175	19	detto od Nru 401 do 415
9	detto od Nru 179 do 190	20	detto od Nru 416 do 443
10	detto od Nru 191 do 210	21	detto od Nru 444 do 461
14	detto od Nru 211 do 222	25	detto od Nru 462 do 473
15	detto od Nru 223 do 243	26	detto od Nru 474 do 488
16	detto od Nru 241 do 248	27	dd. od N. 489 do 505 i N. 614
21	detto od Nru 249 do 258	28	detto od Nru 506 — 520
22	detto od Nru 259 do 275	Dzień 3	Julii od Nru 521 — 539
23	detto od Nru 276 do 290	4	detto od Nru 540 — 554
24	detto od Nru 291 — —	5	detto od Nru 555 — 575
30	detto od Nru 292 do 310	9	detto od Nru 576 do 598
31	detto od Nru 311 do 330	10	detto od Nru 599 do 619

Zaleca się więc niniejszym obwieszczeniem wszystkim wierzącyeliom pod wwzwyż wyrażonemi Numerami zapisanym, aby każdy z nich, w dniach swym respective Numerom przepisanych, przed wspólną Nayaśnniejszich trzech dworów kommissyą, osobie, lub przez umocowanego ze swej strony plenipotentą, nie ochybnie się stawił, i to wszystko co mu w wwzwyż wyrażonym obwieszczeniu przepisane zostało, a nadewszystko następujące postępowania prawidła, zachował; to jest, żeby każdy z pomienionych wierzącyeli, na trzy dni naymaiey przed wyznaczonym sobie podług swego Numeru do weryfikacyi terminem, u JW. pełnomocnika Nayaśnniejszego Króla Jmci Stanisława Augusta, ze swym dokumentem oryginalnym stawił się, a to tym końcem, aby tenże JW. pełnomocnik był w stanie dania potrzebnego kommissyi na czas narzeczony objaśnienia.

Dopełniwszy tego, iż wierzącyeli przed kommissyą na terminach sobie przepisanych, ogodziane gley z rana, bądź osobiście, bądź przez swych plenipotentów,

stawić się maia. — Będą oraz obowiązani podać memoryał w języku Niemieckim, lub Francuzkim, w którym wszystkie okoliczności, któremi do posłasyi wszelkich swych pretensyi przyszli, wyszczególnią; tudzież złożyć wszystkie dokumenta oryginalne, które tylko na poparcie ich pretensyi służyć mogą i dać wszelkie objaśnienia, których też Kommissya wymagać od nich za rzecz potrzebną osądzi, oczekiwać na koniec, do poki ich pretensye, w miarę dowodów za sprawiedliwe uznane, w Etat długów przyznanych, wpisane nie zostaną.

Gdyby zaś który z wierzycieli tych wżwyz wyrażonych przepisow nie zachował, lub też stawic się osobiście, albo przez swego plenipotentą, na przeznaczonym sobie terminie zaniedbał; tedy tym samym w prawie swoim upadnie, pretensya jego za nie ważną i nie bytą uznana będzie, i wszelkie przyczyny, któreby na usprawiedliwienie swego niestawienia się na terminie przywodził, zwłaszcza że każdy miał dostateczny przeciąg czasu do ułożenia swych interesow sobie pozwolony: pod żadnym pretextem przyjęte nie będą.

Dan w Warszawie dnia 29 marca 1798.

Kommissya Nayaśniejszych trzech dworow do uregulowania długow Nayaśniejszego Króla Jmci Stanisława Augusta i bywszey rzeczywospolitey Polskiej.

Odbrzegow Menu d. 7. Kwietnia.

Donoszą z Inspruka, że w Tyrolu ma się zgromadzić rezerwowe korpus od 16 tysięcy ludzi; wielka część woysk będących w Karynty udała się już na to przeznaczenie. Artyllerya rezerwowa opuściła Gratz d. 22 i poszła do Inspruka, wiele tak że artylleryi poszło do Wenecyi.

Podług listow z Petersburga Imperator znacznie powiększa woyska lądowe; marynarka ściga także jego uwagę. Monarcha ten ciągle z wielką poświęcą się gorliwością interesom kraju; od godziny 5 zrana już w swoim gabinecie pracuje. Dwor Pawła I. jest bardzo okazały i świetny, w dni galowe wystawia przepych i okazałość godną monarchy wszech Rosyy.

Z Madrytu d. 19. Marca.

Ostatnie wypadki w Rzymie nie zrobiły tu takiego wrażenia, jakiego spodziewać się można było w nayıpierwszym katolickim królestwie Europy. Dwor przestał na zaleceniu radzie Kastylskiej, aby we wszystkich kościołach stolicy nabożeń i modlitwy odprawić nakazała. Arcybiskup Toledy, kardynał Lorenzana

uznał zapowinność towarzyszyć Oycu Świętemu w jego wygnaniu, i tym sposobem dopełnić dług swego narodu względem nayıwyższej głowy kościoła. Kawaler Azzara, który do urzędu pełnomocnego ministra przy dworze Rzymskim, łączył urząd agenta Hiszpańskiego do interesow kościelnych, już w tym ostatnim urzędzie przez kogoś innego zastąpiony został.

Dowiadujemy się, z Kadyx, że admirał Mazareda powtórnie zamysłał wyjść, na morze, zapewne dla zastąpienia wolebnego okrętu monarcha i kilka fregat, które zawieść maia do Indyy przedmioty, na których tam wcale zbywa; ale gdy eskadra lorda St. Vincent natychmiast pokazała się przed Kadyx, roztropność kazała naszey eskadrze, aby się zatrzymała w porcie do przyjaźniejszey pory.

Z Bazylei d. 3. Kwietnia.

Obywatel Mengaud uwiadomił nasze zgromadzenie narodowe, że dyrektoryat wykonawczy żąda przyłączenia do krainow rzeczywospolitey Francuzkiej wsi Biel i Benken do kantonu naszego należących, a w

granicach Francyi położonych i offiarne miały w swoim uporze, gdy im Francuzi wynagrodzenie zatakowe ustąpienie. pogrozą. W kraju St. Gall, Toggenbourg Rząd kantonu Lucern skłonił się do przy- i Thurgau nowe wszczęły się rozruchy; ujęcia nowej konstytucyi Helweckiej. Małe myśli są rozdzielone, i przyszło już iak kantony ciągle przygotowania czynią do mowić, doczynow. obrony; ale mieć nie można żeby trwać

D O N I E S I E N I A.

C. K. Sady szlacheckie Krakowskie zachod: Galicyi oznaymują Edyktem niedzielnym P. Teresie z Olsolińskich Potocki i Maryannie z Olsolińskich Mniszkowy: że JP. Ludwik Gołyński u tychże sądow Krakowskich o oszacowanie dobr Chrzanowa i Olsolina z nalezytościami, dla zaspokolenia summy 91.494 zł: pol: notę podał, i o pomoc sądow ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się

Gdy zaś sady te, nie mając wiadomości, gdzie one zostają, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajduja się, imze tuteyszego patrona prowincjonalnego Lewickiego z ich szkoda i ich kosztem kuratorem ustanowily, z którym ten proces podług ordynaeyi sądowey przedsięwzięty i ukończony będzie. Przeto one niniejszym Edyktem, tym końcem upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym same się stawily, albo jeżeli iakie mają prawa swego dowody, te kuratorowi wyznaczonemu wcześniej przestęły, albo nakoniec innego sobie patrona obrały, tego sądom tutejszym wymienily, i podług przepisu tych środków prawa używały, które do poparcia tej sprawy za najsukuteczniejsze osądzą: ile że w przeciwnym przypadku niedo- godność z zwłoki wynikać mogącą, sobie samym przypisać winne będą. Tak bowiem Prawa C. K. opiewają.

Z Rady C. K. sądow szlach: Krakows: zachod: Galicyi. Dnia 7 Marca 1798.
Ascher.

Pod niebytność J. Wielmożnego Prezesa,
Pickarski.
Jos. Nob. a Kronenfels.
Olechowski.

Na dniu 1 maja kąpiele w Krzeszowicach 3 mil od Krakowa otwarte zostaną.

Kąpiącym się tam gościom przyrzeka się ile możności iak największą wygodę i prędką usługę.

Nie jest rzeczą potrzebną tym kąpielom osobliwą pochwałę dawać, gdyż ich skutki często były doznane, i wielu ludzi cierpieć najsilniejsze choroby i będąc przez używanie tych zbawiennych wód wyleczonemi, corocznie wiadomość o ich skutkach pomnażają.

Pomiędzy chorobami które przez te kąpiele uleczonemi zostały, rachuję następujące:

Darcie po członkach, Rheumatism, Podagra, ułomności, słabości członkow, osobliwiey wybitcie niektórych, choroby, które z wstawiania tychże w swoje miejsce wypadają, choroby weneryczne i z tych inne wypadające, osobliwiey także choroby z nadmiernego używania Merkuryuszu, kottun i jego niektóre kształty, rozdymanie, zatrzymanie miesięcznych upławow, i hemoroid, zastarzałe puchliny, i choroby pęcherzowe.

Przy używaniu kąpeli trzeba uważać na ich utemperowanie; letnie kąpiele są najlepiej służące, zagorące często szkodzą, osobliwiey słabym tliwym, chudym, i krwistym osobom, i te okoliczności naywięcej się łączą z chorobami, iakie są przeciw którym kąpiele zażywane będą, a tym z natury ciepłe lub gorące szkodzą, prze-

ciwnie letnie i mniej w sobie wody mineraliczeny mające zdrowie przywrócićby po-
trafiły. W Krzeszowicach stan ciepła kąpieli podług upodobania nadać można, na-
czym pomoc wielka zawisła. W Krzeszowicach dnia 20 kwietnia 1798.

Filling, doktor medycyny.

C. Kr Sady szlacheckie Krakowskie zachod: Galicyi oznaymia edyktem niniey-
szym JP. Antoniemu Puławskiemu dóbr Goryń dziedzicowi: że PP. Józef, Franciszek
i Antoni Paciorkowscy u tychże sądow o exekucyą do dóbr Goryń, dla zaspokoienia
summy 1000 ezer: złot: wyrokiem dawnego trybunału Lubelskiego przysądzoney, prze-
ciw niemu Notę podali, i pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga, dopraszali się.

Gdy zaś sady te, nie mając wiadomości, gdzie obżałowany zostaje, lub czy
wcale w C. K. państwach znajduje się, temuż JP. Puławskiemu tuteyszego patrona
Telesfora Billewicza z jego szkoda i jego kosztem kuratorem postanowiły, z którym
ten proces podług przepisu ordynacyi sądowej rozpoczęty i ukończony będzie; prze-
to on edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 5 maja 1798 o godzi-
nie 9 z rana sam się stawił, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te kuratorowi
wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego są-
dom tutezaym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do
poparcia swej sprawy za najskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wy-
padki niedogodne z zanedbania wyniknąć mogące, sam sobie będzie winien przypisać.
Tak bowiem C. K. prawa stanowią.

Z Rady C. K. sądow szl. Krakowskich zachodniemy
Galicyi dnia 24 marca 1798.

Pod niebytność JW. Prezesa.

Piekarzki.

J. Nob. a Cronenfels.

W. Roskoschny.

Dnia 29 maja 1798 następujące dobra iako to: Jarydyki adwokacya Opoczno w
w C. K. rządowych dóbr administracyi.

W Lubelskim cyrkule ortuowana wieś Brzysławice, w Radomiu o ranney oley
godzinie, na 3 po sobie następujące lata, przez licytacyą w arędę wypuszczone będą.

- Oprocz żydow wszystkim wolno przystępować do licytacyi, który
- 1mo. Dziesiątą część ceny fiskalney przed licytacyą
 - 2do. Półroczną arędówną ratę na 14 dni przed wstępem do posesysyi, zapłacić i
 - 3tio. Udowodnić może, iż przyzwolita kaucyą złożyć jest w stanie, i
 - 4to. Zaraz po licytacyi takową złożyć.

Cena fiskalna, i inne dzierżawy kondycye, przed licytacyą każdemu, tak w
Polskim iak i Niemieckim języku dokład i oznaymione będą.

Z C. K. zachodni Galicyiny dóbr rządowych administracyi.

W Krakowie d. 22 kwietnia 1798.

Pewna osoba d. 23 kwietnia b. r. zgubiła tu w mieście Krakowie tabakierkę złotą owalną,
roboty Paryzkiej; uprasza przeto, aby kto ją znalazł, raczył oddać do gospodarza kamienicy na uli-
cy Sławkowskiej pod Nrem: 442, a tam odbierze znaleźnogo ezer: zł: 3.

Donosi się Publiczności, że dla wygody tężże kompiele ciepłe w łazienkach na Kazimierzu
przy Krakowie pod Nrem 83 podobnie i z temż wygodani, iak w roku przeszłym otwarte zostały.

Obywatel tuteyszy Jakob Wiewkowski mieszkający na ulicy Floryańskiej pod Nrem: 516
uwiadomia Prześwietną Publiczność o nowo przez siebie wynalezionym sposobie kastrowania koni, i
chociaż to od dawnego czasu ma w używaniu, wszelako nowo wynaleziony sposob jest naybezpiecz-
niejszy, o czyn tenże Jakob Wiewkowski Prześwietną Publiczność uwiadomia, i oświadcza, że
chociażby w naygońszych czasach operacyą tę robił, nigdy robaków za użyciem swej medycyny nie
dopuści. Można także i podczas tężey zimy tęż operacyą odbyć.